

[Dahlgaard.]

Vi må endvidere sætte spørgsmålstegn ved den monopolagtige stilling i forbindelse med finansiering af almennyttigt byggeri, som landsbyggefonden får i henhold til lovforslaget. Sædvanlige kreditformidlingsinstitutioner ville formentlig kunne medvirke til byggefinansieringen på en nok så smidig og også mindre magtfuldkommen måde.

Jeg tror, tiden er inde til at ophøre med at fastsætte en bestemt kvota — den har i de senere år været 13.000 lejligheder — for omfanget af det årlige almennyttige byggeri. Boligselskaberne bør have lov til at tilpasse deres aktivitet til markedsforholdene, hvad enten dette måtte betinge et større eller et mindre byggeri end de 13.000 lejligheder. Når staten i princippet ikke skal yde støtte, er kvotaordningen ubegrundet. En anden ting er så, at det måske kunne være ganske forstandigt, om de almennyttige boligselskaber tog sig et sabbatår eller måske to og anvendte tiden til at finde ud af, hvordan de kunne tilpasse sig de normale vilkår her i landet for produktion og omsætning.

Boligministeren møder op med en ny stor regning på 300 mill. kr. årligt til driftslån til almennyttigt byggeri, der er finansieret efter de hidtidige ordninger. Jeg er ikke enig med ministeren i, at dette byggeri kommer i vanskeligheder som følge af den nye finansieringsordning for fremtidigt byggeri. Nybyggeriet har jo et forsvindende omfang i forhold til de 800.000 lejligheder, som vi har her i landet i forvejen. Nej, opstår der vanskeligheder, og det ved vi jo at der allerede er sket i de senere års byggeri, så sker det ganske uafhængigt af, om man nu går over til indeksfinansiering af nyt byggeri eller ej. Jeg har tidligere sagt og vil gentage det her: jeg mener ikke, at boligselskaberne, der jo også har en slags ansvar for deres egne dispositioner gennem de senere år i henhold til love og regler, som vi til enhver tid har kendt og vidst hvad de gik ud på, igen i år kan møde op med nye store regninger. Er der behov for penge til at klare nogle overgangsproblemer — jeg ser her bort fra de specielle Køgebugtproblemer, vi har været inde på og kommer ind på senere igen formentlig engang — ja, så må pengene mobiliseres fra den bestående almennyttige boligsektor. Det er den eneste måde, selvdiscipli-

nen inden for den almennyttige boligsektor kan tilvejebringes på.

Vi er altså i det radikale venstre positive over for grundprincippet i lovforslaget om indeksregulerede lån til nybyggeriet, men vi har væsentlige indvendinger, og vi har ærlig talt den opfattelse, at lovforslaget ikke er særlig grundigt gennemarbejdet. Jeg vil snarere sige, at det grundlag, hvorpå lovforslaget er bygget op, ikke er så gennemarbejdet, som tilfældet burde være med en så vidtrækkende kreditreform som den, der her er tale om. Det er en bemærkning, som ikke specielt har adresse til boligministeren, den har i mindst lige så høj grad adresse til hans kollega økonomiministeren, der blandt andet som formand for kapitalmarkedsrådet godt kunne være gået ind i denne sag med større interesse, end tilfældet hidtil har været.

Gudme: Det er tredje gang i denne regerings tid, vi drøfter ændringer i boligsikringsreglerne. Første gang var i begyndelsen af 1972, hvor vi fik en ændring, der indebar, at vi skulle have to forskellige skalaer og højere maksimalbeløb, regler, som vi fra vor side i det store og hele var imod, regler, der efter vor opfattelse betød, at boligsikringsbestemmelserne blev gjort sværere, mere udviklede. Kun på et enkelt punkt fik vi noget fornuftigere frem, nemlig dette, at man tog hensyn til indtægten og indtægtsreguleringen på en anden måde end tidligere.

Anden gang, vi kom til at diskutere boligsikring, var i dette forår, hvor vi skulle til at lappe på loven fra 1972, desværre på det punkt, hvor den efter vor opfattelse var fornuftig efter ændringen, nemlig med hensyn til reguleringen i forhold til indtægtsforandringer. Vi havde da her i tinget en debat, hvor efter min opfattelse udklanger for alle fem partiers vedkommende var, at det nuværende boligsikringssystem ikke mere slog til, at tiden var ved at løbe fra det, og at vi skulle se at finde frem til nogle nye regler.

Tredje gang er altså nu, hvor vi får forelagt disse tilsyneladende hastigt udarbejdede regler for en ny boligsikringsordning, der, når man læser dem igennem, på mange måder indeholder nye principper, der er et brud med det, vi hidtil har haft, men allige-